

den ærede Forespørger's Fremstilling, ikke maatte vise sig at være rigtig; det ligger altsaa udenfor Sagen. Hvad iøvrigt angaar den høitærede Ministers Besvarelse af Forespørgslen, maa jeg desværre fremdeles fastholde, hvad jeg har sagt, og naaget jeg skal indrømme, og det glæder mig at kunne indrømme, at den ærede Minister søgte at berigtige — jeg forstod det saaledes, søgte at trække det i Vand — sin Forklaring, er jeg af den Ansættelse, at baade før jeg talte og ogsaa nu, har Thinget den samme Opfattelse af Ministerens Udtalelser som jeg, hvilket ogsaa blev udtalt af den ærede sidste Taler, at han nemlig har ladet sin Borgmester og os i Ubidenhed om, hvad der var Borgmesterens Pligt i det paagældende Tilfælde, om han, naar han modtager et Andragende med Paaskrift „Byraadet“, da skal lægge det til Side eller forelægge det for Byraadet. Den ærede Minister har misforstaaet en Dittring af mig, som han optog. Jeg sagde, at selv om Byraadet var enig med Borgmesteren, kunde han ikke gjøre det, og den ærede Minister har vel opfattet det, som om jeg mente, at denne Enighed var givet tilkjende ved en Beslutning i Byraadet, og da være hans Ord rigtige. Det maa jeg give ham Ret i. Det vilde stride mod den kommunale Frihed, om han ikke da var fri for Ansvar, deri er jeg enig med den ærede Minister. Men mine Ord faldt ikke saaledes. Jeg sagde, at selv om Byraadets Medlemmer, som være i Ring sammen med Borgmesteren, privat være enige med ham om at handle saaledes og holde et Andragende tilbage, for at man kunde være fri for at forhandle en saadan Sag offentlig, saa havde Borgmesteren ikke Ret dertil. Han skal forelægge Alt, hvad der kommer ind for Byraadet, og dette skal tage Beslutning om Sagerne efter eget Skjøn enten for lukkede eller for aabne Døre. Det er hans Embedspligt, og det er absolut givet, at det ikke kan være Middagsstabsringen tilladt at forstamme Andragender, som de ikke ville have frem til Behandling.

Jeg vilde gjerne spørge den ærede Indenrigsminister: Villiger han eller misbilliger han, at en Borgmester holder et Andragende tilbage i længere Tid? Ja, først i længere Tid og saa overhovedet ikke forelægger det; i andet Tilfælde holdes det til-

bage i længere Tid, ja endog indtil i 18 Maaneder, og derefter, fordi han maaste finde Tiden mere beleilig, forelægger han det. Villiger eller misbilliger Ministeren en saadan Fremgangsmaade af en Borgmester, som er ansat til Formand for Byraadet i Årsens eller hvor det nu er? Det er mig aldeles ligegyldigt hvor det er, det er blot Sagen, det gjælder.

A. Sørensen: For den høitærede Minister svarer paa det til ham stillede Spørgsmaal, vil jeg ogsaa nok have Lov til at udtale en Betsættelse over den Betsættelse, som den høitærede Minister synlig udviser for at dække over en af de alleruheldigste Borgmestre, thi det, Borgmesteren i Årsens har foretaget sig, synes jeg dog, at Alle, som kjende lidt til kommunale Forhold, maa erkjende for at være fuldstændig urigtigt, og den høitærede Minister burde hellere have sagt det rent ud; for jeg kan ikke tro andet end, at det er hans Hjertes Mening. Naar en Mand affender et Andragende til et Byraad, saa er Andragendet Affenderens Eiendom, indtil det naaer Byraadet, men i det Dieblit, det kommer til Byraadets Formand, tilhører Andragendet Byraadet, og saa er det Byraadets Formands Pligt at bringe det frem eller give Anmeldelse om, hvad det handler om. Den eneste Undtagelse, her kan være Tale om, er, at han som Politimester mulig kan blive nødt til at konsistere Brevet, naar det indeholder Fordringer om Oprør og lignende Forhold, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) omtalte. I alle andre Tilfælde er det Borgmesterens Pligt at komme til Byraadet med det, som gennem en eller anden Borger er indgivet til ham, for at han skal bringe det til Byraadet. Jeg sagde før, at den høitærede Minister synlig vilde dække over en uheldig Borgmester. Jeg skal fremsføre Bevis derfor. Den ærede Forespørger nævnte Exempler paa, at Andragender ikke være naaede til Bestemmelsesstedet, nemlig til Byraadet, og begge Andragender angif Havnebæjenet. Saa vidt jeg forstod den ærede Forespørger, var det ene Andragende et Slags Forespørgsel om en Fortolkning af Havneregulativet, og det andet Andragende angif en Medsættelse eller i alt Fald en Forandring